

In de spiegel – Ina Insings

Moment van vertrek nadert

Door: Hans van den Ham

IN DE SPIEGEL...

“Zie ik een oud mens. Kijk naar huid en haar, ik ben deel van de vergrijzing. Maar ik ben tevreden over mijn uiterlijk. Aardig? Dat moeten anderen beoordelen. Ik ben in elk geval geen doordrijver en bekijk een zaak altijd van twee kanten.”

BEROEMDE PA

“Mijn vader was Herman Insings, bekend van schoolplaten, zoals *De overwintering op Nova Zembla*. Een kunstenaar die niet altijd met beide benen op de grond stond. Als vader was hij autoritair. Ach, dat was in die tijd gebruikelijker dan nu.”

GEBOORTEHUIS

“Ik woon al mijn hele leven in hetzelfde huis. Eerst met ouders, broer Hans en zus Mieke. Later met mijn zus en nu alleen. Mieke stierf in 2000 aan botkanker. Ik heb haar jaren verzorgd. De relatie was niet optimaal. Ze was erg autoritair en ik wilde mijn eigen leven leiden. Achteraf denk ik dat ze verlatingsangst had. Toch hebben we 85 jaar samengewoond. Ik ben er gelukkig, goede buurt, ze letten op me. Op mijn leeftijd is het anders gevaarlijk. Maar het moment van vertrek nadert.”

OUD WORDEN

“Tja, dat gaat vanzelf. Het ene jaar stapelt op het andere. Ik weet nog dat mijn opa 84 werd. Wat een leeftijd, dacht ik. Toen ik het zelf werd: oh, is dat het? Mijn lichaam flikt me kunstjes, maar ik heb het geluk dat het hoofd goed blijft. Ik zie er genoeg jonger zijn en Parkinson of Alzheimer hebben. Mijn geheim? Weet ik niet. Ik heb nooit gerookt, maar lust wel een glaasje wijn. Ik denk dat het zo bepaald is. Ik heb blijkbaar nog dingen af te maken.”

ARCHEOLOGIE

“Ik wilde weten hoe het vroeger was, wat mensen gebruikten. Pure nieuwsgierigheid. Het was werk en blijft mijn hobby. Daarom ging ik door na mijn pensioen. Drie dagen per week reis ik naar Utrecht en werk in de bibliotheek van de Archeologische Dienst. Het vak ontwikkelt zich. In 1940 vonden ze in Vleuten/De Meern muren van een Romeins badhuis. WO2 brak uit, het gat werd snel dichtgegooid. In 1956 kon ik de plek niet meer terugvinden. Onlangs kwam de radarslee beschikbaar. Die rijdt over het terrein en leest zo de plattegrond van het badhuis. Kijk, dat is vooruitgang.”

EENZAAM

“Ben ik absoluut niet. Ik heb veel kennissen en vrienden, de kerk en mijn werk. Ik sta nog midden in het leven. Naar het bejaardenhuis, dat is foute boel. Daar veranderen mensen, kun je eenzaam worden. Ik heb een vriendin die daar in haar eigen wereldje terecht is gekomen. Ik word er koud van als ik het zie.”

FAMILIE

“Ik wist: als je oud wordt, gaan mensen om je heen omvallen. Toch raakt het me, ik mis ze. Van mijn generatie ben ik de laatste. Van de familie zijn er alleen nog achterneven en –nichten. Verleden jaar overleden mijn broer Hans en zijn vrouw binnen twee weken. Bij het afscheid huilde ik. We konden het goed vinden. Soms denk ik: hé, dat is leuk voor Hans. En daarna realiseer ik me: hij is er niet meer. Het gevoeld slijt, maar de verbondenheid blijft.”

DE WARE

“Ik was met mijn vak getrouwd en het zit ook in de genen. Aan beide kanten zijn er ongetrouwde tantes. Toen ik jong was, had ik romantische ideeën. Maar als de ware dan niet komt, gaan ze over. In mijn tijd betekende huwelijk ook ontslag. En de hele dag het huishouden doen, daarvoor was ik niet geschikt. Ik voelde me beter met betaald werk.”

BLIJ

“Ben ik als ik iets moois lees, hoor of zie. Een heldere zonnestraal op prachtige natuur, knoppen die gaan zwellen in de lente, een zonsopgang, vogels die zingen. Of als vlak voor het einde van de dienst op zondag de kleine hummels de kerk in mogen en onder de stoelen door kruipen. Ik geniet van dat grut.”

STUDEREN

“Ik deed staatsexamen in 1944 en wilde na de oorlog studeren. Egyptologie had mijn interesse, maar dat was in Leiden en ik had geen geld om op kamers te gaan. Dus werd het archeologie in Utrecht. Mijn hoogleraar werd gevraagd of hij iemand wist om Romeins glaswerk te inventariseren. Dat was het helemaal. Mijn dissertatie erover is nog steeds een standaardwerk. Een aanduiding als ‘Insings58’ komt nog altijd voor.”

HET GELOOF

“Dat betekent veel voor me. We willen God naar ons niveau halen, maar kunnen gewoon niet alles begrijpen. Ja, ik ben wetenschapper, maar mijn geloof staat daar los van. Ik voel de aanwezigheid van God, ga naar de protestantse kerk en heb een band met de andere gelovigen. Sommige zaken moet je niet willen begrijpen, maar innerlijk ervaren.”

HEUP

“Ik wilde 's nachts de stekker in het stopcontact steken, verloor mijn evenwicht en brak mijn heup. Ik kroop in bed en kon er niet meer uit komen. Ik had geen telefoon of alarmering. Sindsdien snap ik dat mensen soms pas na weken dood gevonden worden. Na anderhalve dag vond de buurvrouw me. Ik werd meteen geopereerd. Ruggenprik erin en zagen maar. Klonk als de vroegere smid die een paard beslaat. Gelukkig ben ik goed hersteld.”

UTRECHT

“Ik heb er vier decennia gewerkt. Dan leer je de oude gebouwen waarderen en zie je de historie van de stad. Moderne architectuur zegt me niet veel. Zelfs in de binnenstad van Utrecht is veel natuur. Er groeien moerbeien, vliegen uilen. Toen ik jong was, wilde ik er wel een, nu ben ik blij dat ik buiten woon.”

NA DE DOOD

“We weten het niet, hè. Ik ben er niet bang voor, weet dat er verzoening met Christus zal zijn. Wat ik fout deed, zal me vergeven worden. Ik ben ook nieuwsgierig. Ik heb de overgang bij mijn zuster gezien. Ze lag in coma en langzaam ging het leven eruit. Je glijdt van het een in het ander. Elk ogenblik kan mijn laatste zijn, elke dag is waardevol.”

HOE VERDER?

“Het kan nog jaren duren of morgen over zijn. Er zijn nog een paar dingen die ik af wil maken, maar veel hooi blijft op de vork. Ik zie wel, geniet van de natuur en gun mezelf de tijd om naar buiten te kijken.”